

[Christophersen.]

hold. Det er den måde, man havde tænkt sig et parlament skulle arbejde på, at man hver for sig kommer med det, man gerne vil have, og så må man forsøge at nå frem til et kompromis i fuld offentlighed under en offentlig forhandling i denne sal og under arbejdet i folketingsudvalgene.

Jeg tror, regeringen og statsministeren skulle lægge sig det på sinde. Det kan ikke være rigtigt, at denne fremgangsmåde nu skal blive det normale. Alting med måde, men det sidste par år har vi været præsenteret for en udpræget overdrivelse.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, der er tre ting, der har været interessante ved denne debat. Det er for det første forligspartiernes indbyrdes adfærd. Det er længe siden, jeg har oplevet noget lignende. Det er længe siden, jeg har oplevet, at partier, der netop havde indgået et forlig, og som ydermere er bærere af et meget stort forlig, der ligger lidt længere tid tilbage, men stadig væk siges at være gældende, augustforliget, i den grad har hakket efter hinanden, som tilfældet har været her. Hvad hr. Jens Møller sagde til hr. Niels Helveg Petersen, hvad hr. Erhard Jakobsen sagde til de andre, regeringen og socialdemokratiet inklusive osv. var en ganske interessant oplevelse. Det bestyrker mig i den opfattelse, at uanset at statsministeren helt åbenbart indtil videre vil satse på højre side i denne sal, er det forlig uholdbart. Jeg beklager meget, at statsministeren er nødt til at gå, for jeg havde egentlig også nogle bemærkninger til ham.

Jeg synes, at det, han sagde, på mange måder var ganske forstemmende. Jeg forstår på det hele, at der fra statsministerens side – jeg siger udtrykkelig fra statsministerens side, for jeg har senere nogle spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, som jeg synes udtrykte sig på en anden måde – anlægges én målestok med mild tolerance og landsfaderlig venlighed over for partierne til højre i salen, men derimod en anden målestok med landsfaderlig strength og snæverhed over for partierne til venstre side i salen. Jeg får f. eks. at vide, at de partier, som socialdemokratiet kan samarbejde med, må være partier, der vil føre en sammenhængende økonomisk politik, der er socialt bevidst og beskæftigelsesfremmende. Det må være partier, der ikke kun vil bruge

penge, men også vil være med til at skaffe dem. Ja men jeg forstår, at det er det, de konservative har gjort, statsminister. Jeg forstår, at man har indgået forlig med de konservative om, hvordan bolsjerne skulle fordeles, om jeg så må sige, men da det drejede sig om at fordele agurkerne, nemlig pengene, der skulle skaffes, hvilke afgifter der skulle udskrives, så stod de konservative af. Men det fik ikke statsministeren til at sige til de konservative: hvad er det for en stil? Hvad er det for en måde at optræde på? Nej, det er det, vi andre skal have at vide, oven i købet efter at vi har sagt, at vi støtter to af de afgifter, som man har besluttet at indføre. Jeg synes, det er en uværdig optræden, statsminister, at anlægge den slags forskellige målestokke. Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Jeg vil også sige for at tage det i lidt større perspektiv: er det sammenhængen i centrumdemokraternes økonomiske politik der virker tiltrækkende på socialdemokratiet? Jeg hørte hr. Erhard Jakobsen meddele, at nu var det slut med disse forlig, næste gang måtte det være en momsforhøjelse, og det kan man selvfølgelig også kalde en sammenhæng. Jeg kunne godt give hr. Erhard Jakobsen et andet råd. Der kan skaffes penge på anden måde, for jeg ved nemlig, at i augustforliget har man aftalt, at man skal søge frem til at stille et forslag om: »... en rimelig beskatning af egentlige kapitalgevinster.«

Det har hr. Erhard Jakobsen skrevet under på. Jeg håber, at statsministeren er overbevist om, at hr. Erhard Jakobsen heller ikke på dette punkt vil begå forligsbrud, men det må være en sag indtil videre mellem hr. Erhard Jakobsen og statsministeren.

Så vil jeg sige, at jeg mærkede mig, at den socialdemokratiske ordfører sagde:

»Om samarbejdets vilkår i det nye folketing er det positivt, at flertallet i en række vigtige spørgsmål formentlig er skiftet. Der er i dag forhåbentlig flertal for fremskridt på det uddannelsesmæssige, skattepolitiske, miljøpolitiske og arbejdspolitiske område.«

Så må jeg spørge: hvad er det for nogle flertal, den socialdemokratiske ordfører tænker på? Når det drejer sig om fremskridt på det uddannelsesmæssige område, er det så et flertal sammen med centrumdemokraterne, er det et flertal sammen med de konservative, to partier, som benyttede en væsentlig del af valgkampen til at hetze imod det stude, vi er nået til i uddannelsespolitikken? Når det drejer sig